

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Dynd-Kongens Datter

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. III kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. III kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 75. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeeventyr03val-shoot-idm140098737872400/facsimile.pdf> (tilgået 22. september 2021)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. III kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

fulgte, sad hun der stille, sørgmodig, skrumpet sammen i Padder-Skikkelsen, Kroppen var vel nu langt større end dette Dyr, men just derved desgrueligere; hun saae ud som en ynkelig Dværg med Frø-Hoved og Svømmehud mellem Fingrene.

5 Der var Noget saa bedrøveligt i de Øine, hun saae med, Stemmen havde hun ikke, kun et huult Qvæk, ret som et Barn, der hulker i Drømme; da kunde *Vikingsfruen* tage hende paa sit Skjød, hun glemte den hæslige Skikkelse, saae kun paa de bedrøvede Øine og sagde meer end een gang:

10 »Næsten kunde jeg ønske, at Du altid var mit stumme Frø-Barn; Du er mere forfærdelig at see paa, naar Deiligheden vender udad!»

Og hun skrev Runer mod Seid og Syge, kastede dem over den Blændige, men Bedring viste sig ikke.

15 »Man skulde ikke troe, at hun har været saa lille, at hun har ligget i en Aakande!» sagde *Storkesfader*; »nu er hun et heelt Menneske og hendes ægyptiske Moder opad Dage; hende saae vi aldrig siden! hun hyttede sig ikke, som Du og den Lærdeste

122] troede. Jeg har nu Aar ud, Aar ind fløjet paa kryds og tværs
20 over Vildmosen, men hun gav aldrig Tegn fra sig! Ja, det kan jeg sige Dig, jeg har i de Aaringer, jeg er kommet herop nogle Dage forud for Dig, at jeg kunde bøde paa Reden, sætte Et og Andet i Stand, fløjet en heel Nat, som om jeg var en Ugle eller

25 den fik vi da heller ikke for de to Svanehamme, som jeg og Ungerne slæbte herop fra Nilens Land; det var besværligt nok, i tre Reiser toge vi dem. Nu have de ligget i mange Aar paa Bunden af Reden, og skeer her nu angang Ilds-Ulykke, skeer det, at Bjælkehuset brænder af, saa ere de da væk!»

30 »Og vor gode Rede er væk!» sagde *Storkemoder*, »den tænker Du mindre paa, end paa det Fjædertsøi og din Mose-Prindsesse! Du skulde engang gaae ned til hende og blive i Dyndet! Du er en daarlig Fader for dine Egne, det har jeg sagt fra jeg laae paa Æg første Gang. Faae vi eller vore Unger bare ikke en

35 Piil i Vingen af den gale Vikingetsø! hun veed jo ikke, hvad hun gjør. Vi ere dog lidt ældre hjemme her end hun, det skulde hun betænke; vi glemme aldrig vore Skyldigheder, vi give vore Afgifter aarlig, en Fjæder, et Æg og en Unge, som Ret er. Troer Du, at naar hun er udenfor, jeg gider gaae derned, som

14 ikke] heretter intet ophold kr. mellemtag uden streng A-C, sidestykke D.
16 »nu] » mig. A. 21 kommet] kommen A³. 28 nu engang] engang D.